

АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЗАСТРАХОВАТЕЛИ

До

Изх.№ И-17-25/09.06.2017г.

Министерски съвет

На вниманието на:

г-н Бойко Борисов –

Министър-председател

Министерство на вътрешните работи

На вниманието на:

г-н Валентин Радев –

Министър на вътрешните работи

Държавна агенция национална сигурност

На вниманието на:

г-н Димитър Георгиев –

Председател

Копие до:

Г-жа Карина Караиванова

Председател на

Комисия за финансов надзор

Г-жа Ралица Агайн

Заместник- председател на

Комисия за финансов надзор

Относно: Проект на Закон за мерките срещу изпирането на пари

Уважаеми господа,

Във връзка с предложения за обществено обсъждане проект на Закон за мерките срещу изпирането на пари („Проекта на ЗМИП“), Асоциацията на българските застрахователи („АБЗ“) изразява следното становище.

I. Общи коментари по Проекта на ЗМИП

1. През последната година, съпътстваща работата по изготвянето на Проекта на ЗМИП, АБЗ и застрахователната индустрия предоставиха множество становища, в които се акцентираше върху несъответствието между Проекта на ЗМИП и Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския Парламент и на Съвета за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) №648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията ("Директивата").

За съжаление, в Проекта на ЗМИП, въпреки разпоредбите на Директивата в обратния смисъл, е запазена съществуващата към момента законова уредба, съгласно която застрахователите по общо застраховане попадат в кръга на задължените субекти в областта на мерките срещу изпирането на пари.

Директивата изрично изключва от обхвата на задължените субекти във връзка с мерките срещу изпирането на пари, застрахователните предприятия, които осъществяват дейност по общо застраховане. От кръга на задължените субекти са изключени и застрахователните посредници във връзка с услуги по общо застраховане, както и обвързаните застрахователните посредници.

Въпреки многократно изразената позиция и направените мотивирани предложения, в Проекта на ЗМИП е запазена съществуващата към момента законова уредба.

Съгласно чл. 4 от Директивата, държавите членки са задължени само „*в съответствие с подход, основан на оценка на риска*“ да разширяват кръга лица адресати на ЗМИП с „*различни от задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1*“, като това трябва да са субекти „*които са ангажирани с дейности, за които е особено вероятно да бъдат използвани за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма*“.

Съгласно чл. 3, ал. 2, б. „б“, задължени субекти по Директивата са само застрахователните предприятия съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (3), доколкото те осъществяват дейности по животозастраховане.

Като се позовава на европейското законодателство, съгласно което общото застраховане е поставено извън обсега на прането на пари и предвид на това, че застрахователните продукти в общо застраховане по своето естество са с нисък риск от изпиране на парите, с кратък срок на действие (за разлика от животозастраховането), с ниски застрахователни премии и нямат инвестиционен елемент, АБЗ изразява принципно си несъгласие с Проекта на ЗМИП, в които застрахователите по общо застраховане са оставени като задължени лица.

Намираме, че решението на компетентните държавни органи имущественото застраховане да продължава да попада изцяло в обхвата на нормативно установените правила за превенция срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм не отговаря адекватно на обективната действителност относно риска от изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм в Република България в областта на имущественото застраховане. Този извод е обусловен по категоричен начин от липсата на безспорни (*с влязъл в сила съдебен акт*) констатирани случаи на изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм в този сектор, считано от приемането на настоящия ЗМИП (1998 г.) и се потвърждава от публичните доклади на MONEYVAL за България, от които може да се проследи, че застрахователният сектор в България, като цяло (*живото и имуществено застраховане*) не е рисков.

Несъответствието е видно в Приложение №4 към Доклад по отношение на предварителната оценка на въздействието на Проекта на ЗМИП (Таблица за съответствие):

- на стр.13 - при сравнение между текста на чл. 2, пар.2 на Директивата и чл.4, т.5 от Проекта на ЗМИП;

- на стр.26 – при сравнение между текста на чл.3, пар.2, буква „б“ на Директивата и текста на чл.12, ал.1 от Кодекса за застраховането, въз основа на който са дефинирани категориите задължени лица.

АБЗ многократно отправяше искания за предоставяне от компетентните органи на статистически данни, анализи, национална оценка на риска или други аргументи, довели до тази безпрецедентна в европейски мащаб ситуация, на които няма отговор.

2. Прилагането на мерките срещу изпиране на пари, предвидени в ЗМИП, по отношение на идентификацията, верификацията и приемането на всеки клиент, независимо от размера на премията и вида на застрахователния договор, увеличава изключително

административната тежест на застрахователните компании. **Тази административна (и съответно финансова) тежест ще бъде напълно несъизмерима с риска от пране на пари в имущественото застраховане и ще влоши неоправдано бизнес климата в сектора.**

Новите ангажименти на дружествата ще доведат до:

- а/ генериране и съхранение на огромен обем информация и документи, която следва да бъде съхранявана за дълъг период от време от 5 до 7 години;
- б/ допълнителни разходи за разработки на ИТ приложения за целите на идентификация, приемане и мониторинг на клиентите съобразно техния рисков профил;
- в/ ангажиране на допълнителни ресурси (служители), които да изпълняват изискуемите по ЗМИП дейности;
- г/ влошаване на взаимоотношенията с клиентите поради необходимостта от предоставяне на допълнителна информация и документи, несвързани с предмета на застрахователния договор.

Изразяваме учудване от предложението за национално надграждане на изискуемите от европейското законодателство режими в противовес с амбицията на правителството за намаляване на административната тежест, и в противовес с мерките обявени в Управленската програма на ГЕРБ и Обединените патриоти, която поставя като основен приоритет в икономическата политика *„Премахване на административната тежест за бизнеса“* и *„Свеждане на регулаторните режими до минимално изискуемите от европейското законодателство“*¹.

3. АБЗ изразява безпокойството на застрахователния бизнес, свързано и с липсата на яснота относно конкретните мерки и действия, които се очаква да бъдат прилагани от задължените субекти, както и за спазването на указаните в проектозакона срокове, които са несъобразени един с друг и което може да създаде невъзможност за изпълнение от страна на задължените лица.

Проектът на ЗМИП предвижда конкретни мерки и действия в борбата срещу изпирането на пари да бъдат определени с Правилника за прилагане на ЗМИП, който следва да бъде

---

¹ Раздел XV. Икономика

приет от Министерски съвет в петмесечен срок от влизане в сила на ЗМИП. В Проекта на ЗМИП многократно се реферира към правилника, включително се дава възможност в правилника да бъдат предвидени и други изисквания, освен регламентираните в закона. Този подход поставя задължените лица в невъзможност да започнат подготовка за

прилагане на новите изисквания във връзка с мерките срещу изпиране на пари преди приемане на Правилника за прилагане на ЗМИП.

От друга страна задължените субекти имат задължението да приведат вътрешните си правила в съответствие с изискванията на закона и да ги изпратят за утвърждаване (чл.103 от Проекта на ЗМИП) в четиримесечен срок от изготвянето на националната оценка на риска по чл.95, ал.1 от Проекта на ЗМИП. Не е посочен срок, обаче, за изготвяне на

националната оценка и не става ясна времевата рамка, в която всички нормативни изисквания ще бъдат налични и оповестени пред задължените лица.

Считаме, че задължението за изготвяне на вътрешни правила от страна на задължените субекти трябва да бъде обвързано със срок, който започва да тече от момента на влизане в сила на всички нормативни изисквания, с които правилата следва да бъдат съобразени. По-удачно е срокът за изготвяне на вътрешните правила да бъде обвързан с приемането на Правилника за прилагане на ЗМИП. Това ще даде възможност на задължените субекти да анализират задълбочено всички нововъзникнали за тях задължения и да предприемат адекватни действия за промяна в бизнес процесите и в ИТ системите си паралелно с процеса на изготвяне на вътрешните си правила.

4. Една от основните характеристики на бизнес модела на българския застрахователен пазар е че най-често деловите отношения се установяват между клиента и застрахователя, с участието на застрахователни посредници: необвързани агенти или брокери (задължени субекти по чл.4, т.5) или обвързани агенти, които не са задължени субекти по смисъла на Проекта на ЗМИП. В голям брой случаи издаването (регистрацията) на застрахователните договори се извършва директно от посредниците, които имат достъп или са интегрирани с ИТ системите на застрахователите. Бихме искали отново да поставим въпроса как според законодателя се поделя отговорността между задължените субекти за извършване на действията, предвидени в Проекта на ЗМИП и последващата отговорност при

констатиране на нарушения на изискванията и налагане на предвидените в Проекта на ЗМИП изключително високи глоби и имуществени санкции. **Считаме, че в Проекта на ЗМИП или в Правилника за прилагането му следва да бъдат изрично уредени, поради масовия им характер, случаите, когато в установяване на деловите взаимоотношения с клиенти участват повече от едно задължени лица и произтичащите от вида на участието им задължения и последваща отговорност.**

II. Коментари и предложения по конкретни текстове от Проекта на ЗМИП

1. По чл. 19, ал.1:

Предлагаме в чл.19, ал.1 да бъде включен праг за равностойността на сделката, над който да се прилагат мерките за комплексна проверка на клиента или да бъде извършена препратка към стойностите, регламентирани в чл. 11, ал.1, съгласно който идентификацията следва да се извърши при превишаването на определени прагове, а именно - случайна сделка, надвишаваща 15 000 евро, респективно 5 000 евро при плащане в брой. Така, както е предложен текста на чл.19, ал.1 е създадена законова неяснота дали идентификацията по чл.19 следва да бъде извършвана във всеки един случай, дори когато бенефициерът получава само един лев застрахователно плащане.

2. По чл. 19, ал. 2:

Предвидената в чл. 19, ал. 2, изр.2 пълна идентификация на бенефициера по реда на чл. 53 и чл. 54 и проверка на идентификацията по реда на чл. 55 на практика са невъзможни при груповите застрахователни договори, сключени от работодател в полза на свои служители или работници. Този извод се налага поради факта, че в чл.53 е регламентирано идентифицирането на физическите лица, което се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

За по-голяма яснота ще си позволим да илюстрираме коментара си и със следния пример. Същността на рентния застрахователен договор се състои в задължение за застрахователя да прави пожизнени или срочни периодични плащания срещу заплащането на еднократни или периодична премии. Общият текст и в чл. 19, ал. 1, т. 1 и 2, и в чл. 19, ал. 2, че проверката на идентификацията на бенефициерите се извършва по *„времето или преди изплащане по застрахователния договор“* налага извода, че преди извършване на всяка едно рентно плащане бенефициерите, установени като изрично посочени лица ще трябва да представят копие от личната си карта, защото това е изискването на чл.53 от Проекта на

ЗМИП. В случай, че работодателят Х сключи със Застрахователя У групова рентна застраховка „Живот“ в полза на 850 свои работници и служители по списък, неразделна част от полицата, а рентните плащания са месечни, то Застрахователят превежда ежемесечно сумите по банковите сметки на застрахованите лица. За да се изпълни изискването по чл. 19, ал. 2 на Проекта на ЗМИП, Застрахователят трябва да направи пълна идентификация на бенефициерите по предвидения в горния текст начин, т.е. да изиска преди или по време на „изплащане по застрахователния договор“ 850 бр. лични карти, да ги снима, при това да ги съхранява в продължение най-малко за пет години. Така както е написано в текста на Проекта на ЗМИП, излиза, че Застрахователят следва да извършва горното действие ежемесечно при или по време на всяко месечно периодично плащане.

Не случайно законодателят, при приемането на новия Кодекс за застраховането и по специално в чл. 441, ал. 1 от КЗ, вече е предвидил, че когато работодател сключва за своя сметка застраховка на свои работници и/или служители в тяхна полза или в полза на техните наследници, съгласнето на работниците и служителите за сключването, изменението и прекратяването на застраховката не се изисква, т. е. застрахователят законово е освободен от задължението да идентифицира физическите лица още при сключването на застраховката.

Ако се приеме, че идентификацията следва да бъде извършвана при всяко изплащане по застрахователния договор, то това изискване на закона би било още по-неубедително по отношение на една лична рентна застраховка, при която лицето Х е изплащало застрахователни премии на Застрахователя в продължение, напр., на 10 години. При настъпване на застрахователното събитие - пенсиониране, застрахованият подава към Застрахователя заявление за извършване на рентни плащания, като прилага копие от личната си карта и банкова сметка. Очевидно е, че Проектът на ЗМИП въвежда задължение за Застрахователя да поставя изискване, клиентът да представя личната си карта и други данни (дата и място на раждане; всяко гражданство, което лицето притежава; адрес, пощенска кутия и т.н., преди всяко рентно плащане), което е в пълно противоречие с всички действащи на територията на ЕС регулации, свързани със защита правата на потребителя.

Поради изложеното предлагаме да се създаде нова ал. 3 със следното съдържание:

„(3) Аlineя 2 не се прилага за застраховки по Раздел I, т. 1 и т. 3, буква б) от Приложение № 1 към Кодекса за застраховането, както и при групови застрахователни договори, сключени от работодател в полза на свои служители или работници.“

Предлагаме съответно ал. 3 да стане съответно ал. 4.

Изложениите по-горе съображения изразяваме и по отношение на чл. 53, ал. 2 от проекта на закона.

Считаме, че застрахователите следва да бъдат освободени от извършване на идентификация на физически лица при сключването на груповите застрахователни договори. В случай, че законодателят не приеме горното предложение, то алтернативно предлагаме да бъде предвиден лимит на броя застраховани лица по един застрахователен договор, напр. 50 застраховани лица, над който застрахователят се счита освободен от това регламентирано задължение.

3. По чл.21 , ал.1:

Кумулативните условия, при които може да се приложи дадената в чл.21, ал.1 възможност за приключване на проверката на идентификацията по време на установяване на деловите взаимоотношения, са практически неизпълними при издаване/регистрация на полици чрез посредници. В масовия случай застрахователните агенти не разполагат с офис, компютър, интернет и не са в състояние да оценят дали в конкретния случай рискът от изпиране на пари е нисък. Считаме, че по-реалистично е да се предвиди, възможността по чл.21, ал.1 да се прилага, ако предварителната оценка въз основа на определените критерии показва, че рискът от изпиране на пари е нисък - например при продукти от общо застраховане или животозастраховане с годишна премия под 2000 лв.

4. По чл. 25 – 34:

Неясна е логиката на въведеното с чл.25, ал.2 изискване при прилагане на мерки за опростена проверка по реда на Раздел III да се изисква одобрение от служител на висша ръководна длъжност като се има предвид, че в Проекта на ЗМИП е предвидено лицата по чл.4 да уведомят предварително Дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението си да прилагат опростени мерки за комплексна проверка спрямо тях.

С чл. 29 са въведени условия за прилагане на опростени мерки за комплексна проверка на клиент - институция, изпълняваща властови функции в съответствие с правото на Европейския съюз, но не е регламентирано как следва да се извършва проверката от страна на задължените субекти за изпълнението на посочените условия и как се доказва наличието им.

5. По чл. 36 – чл.51:

В чл.36, ал.5 е дефиниран изключително широк кръг на лицата, които се считат за членове на семейството или лица, известни като близки сътрудници на видни политически личности. Наличието на посочените родствени връзки не може да бъде установено от задължените субекти по никакъв друг надежден начин освен **чрез писмена декларация, изискана от всеки клиент, дори в случаите, когато клиентът/сделката попада в категорията нисък риск. Това би довело до допълнителни административни задължения в големи мащаби за застрахователите в случаите на задължителни и/или масови застраховки като каско и домашно имущество с ниска премия.**

Чл.39 въвежда задължения за установяване на произхода на средствата и на източника на богатството на клиент, за когото е установено, че е лице по чл.36. Изискването е релевантно за някои категории задължени субекти, но остава неясно с каква цел и по какъв начин ще бъде установен произходът на богатството на клиент – лице по чл.36, в случаите, когато лицето иска сключване на застрахователен договор в общо застраховане със застрахователна премия, която обичайно е в размер значително по-нисък от 2000 лв.

От текстовете на чл.40, чл.46 и чл.47 не става е ясно какво конкретно включва текущото и разширено наблюдение върху деловите взаимоотношения с определени лица или сложни/необичайно големи сделки и операции и каква е връзката на това наблюдение с мерките за разширена комплексна проверка по Раздел IV.

6. По чл. 53 и чл.55

Разпоредбите на чл.53 и 55 въвеждат изисквания за идентификация чрез представяне и снемане на копие от официален документ за самоличност и за проверка на събраните по реда на чл.52 – 54 идентификационни данни чрез един или повече способи, изброени в т. 1 – 8. Изпълнението на регламентираните изисквания е практически невъзможно за застрахователите като се има предвид реалната бизнес практика в сектора, а

именно че преобладаващата част от продажбите на застрахователни продукти се извършват чрез посредници, извън офисите, без наличие на компютър, достъп до интернет и технически средства.

Съгласно действащия в момента ЗМИП, застрахователите **идентифицират** клиентите си при сключване на застрахователни договори по раздел I от Приложение 1 към КЗ, когато brutният размер на периодичните премии за една година е **2 000лв. или повече**, или премията или вноската е еднократна и е в размер на **5 000лв. или повече**. С Проекта на ЗМИП тази материя е усложнена. По отношение на застрахователни договори (животозастраховане и общо застраховане), при които brutният размер на периодичните вноски за една година не надвишава 2 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута, или премията или вноската е еднократна и не надвишава **5 000лв.**, вече се прави **задължителна идентификация**, макар и при опростена комплексна проверка, тъй като опростената комплексна проверка изисква прилагането на всички мерки за комплексна проверка, основната от които е идентификация на клиента. Не считаме, че това е правилно или обосновано. Горните застрахователни договори предполагат ниски премии, с които не би могло да се изпират пари. Изключването на тези договори от идентификация по реда на действащия в момента закон действително облекчава застрахователите, както и клиентите от събиране на ненужна документация, ангажиране на ресурси на застрахователя и затормозяване контактите с клиентите. Не ни е известно досега да има индикация за повишаване на риск от изпирането на пари при застраховките с горните параметри на годишни премии. С оглед на горното считаме, че следва да се запазят праговете за идентификация на клиенти при сключване на застрахователни договори по раздел I от Приложение 1 към КЗ, когато brutният размер на периодичните премии или вноски за една година е 2 000 лв. или повече, или премията или вноската е еднократна и е в размер на 5 000лв. или повече. По същия начин следва да се третираат и застрахователните договори по общо застраховане, когато brutният размер на периодичните премии или вноски за една година е 2 000 лв. или повече, или премията или вноската е еднократна и е в размер на 5 000лв. или повече.

Считаме, че изискването в чл.53, ал.7 за представяне на копие от официален документ за самоличност, заверено от нотариус във всички случаи, когато идентифицирането се извършва без присъствието на подлежащото на идентификация физическо лице, е прекомерно и практически неизпълнимо с оглед на вече посочения бизнес модел на

застрахователите. Освен това, не ни е известна практика на нотариусите, съгласно която да правят заверки на официални документи за самоличност.

7. По чл. 59 – чл.63

В чл.59, ал.1 е регламентирано е изискване за идентификация на действителен собственик на клиент ЮЛ чрез събирането на документите, изброени в т. 1-3. От текста обаче не става ясно дали декларацията е задължителен елемент при всички случаи на идентифициране на действителен собственик или не се изисква, ако действителният собственик е установен въз основа на документите, посочени в т.1 и т.2.

По отношение на идентифицирането на действителните собственици на клиент-юридическо лице или друго правно образувание не са посочени експлицитно случаите, в които задължените субекти са освободени от задължението за идентификация на действителния собственик като например, държавни органи, дружества с едноличен собственик - държавата и др., които по настоящия ЗМИП (чл.4, ал.17) са изключени от обхвата на задължението за идентификация на действителен собственик. Ако такова изключение не се предвижда в Проекта на ЗМИП, следва да бъде регламентирано как да се идентифицират действителните собственици на посочените клиенти.

По отношение на изискването за събиране на данните за всяко физическо лице, което е действителен собственик на клиент – юридическо лице, считаме, че трябва да се възприеме минимум от идентификационни данни за физическите лица, имащи качеството на действителни собственици – име, дата на раждане, гражданство, държава на пребиваване, без № на документ за самоличност и снимка. С оглед това, ако законодателят изисква да има официална снимка на действителния собственик, каквато Директива не изисква, това задължение следва да се запише изрично в Проекта на ЗМИП, както и да се уточни ясно дали следва да се представя задължително копие от документ за самоличност на действителния собственик или само данни, за да са ясни задълженията на клиентите относно информацията, която са длъжни да представят.

По отношение на клиенти, с които са установени делови взаимоотношения преди влизането на закона в сила, е обективно невъзможно да се съберат всички данни за действителния собственик, с оглед на което следва да се запише изрично, че тези данни се събират за клиенти и отношения, установени след определена дата.

Не става ясно дали събирането на информацията по чл.59, ал.4 се счита от законодателя за достатъчно за идентифициране на действителните собственици на клиентите – юридически лица, чиито акции се търгуват на регулиран пазар.

Считаме, че ако законодателят запази изискванията на чл.59, ал.2, текстът на чл.63, ал.4 трябва да бъде допълнен и да включва всички данни за идентификация по чл.53, ал.2, както и задължение за предоставяне и включване в съответните регистри на нотариално заверено копие на документа за самоличност на действителния собственик (съгласно чл.53, ал.7), ако изобщо такава нотариална заверка е възможна, тъй като в огромна част от случаите това е лице, чиято идентификация се извършва в негово отсъствие.

8. По чл. 64

Считаме, че текстът съдържа терминология, която не е в съответствие с българското законодателство, поради което следва да се прецизира, или съответните изрази да бъдат дефинирани.

9. По чл. 66

Регламентирани са способите, но не и случаите, в които се изисква изясняване на произхода на средствата, използвани в деловите взаимоотношения. Праговете за деклариране на произход на средствата, регламентирани в сега действащия ЗМИП, не са налични в Проекта на ЗМИП и остава неясен въпросът какъв е обхватът на изискванията на чл.66, ал.1.

В допълнение към неясния обхват, считаме че изискването за прилагане на поне два от изброените в чл. 66, ал.1 способности е прекомерно и практически невъзможно за застрахователите предвид естеството на тяхната основна дейност. Единствено приложим е способът по ал.1, т.1, което означава, че застрахователите трябва да изискват декларация за произход на средствата от всички свои клиенти, независимо от размера на премията и вида на продукта. Ако тази хипотеза е валидна, това би довело до допълнително нарастване на административната тежест за застрахователите без да са ясни основанията за това.

10. По чл. 74, ал. 1 и ал. 2

Считаме, че текстът на двете алинеи не се различава. Предлагаме текстът да се прецизира, тъй като не е ясно, каква е идеята БНБ и кредитните институции, първо да бъдат изключени от лицата по ал. 1, а после да бъдат посочени изрично в ал. 2.

11. По отношение на Глава десета

Размерите на предвидените в Административно-наказателните разпоредби глоби и имуществени санкции, както минималните, така и максималните, са прекомерни и нереално завишени за икономическата действителност в Република България.

Минималните санкции при нарушение на разпоредбите на новия закон от задължените лица по чл. 4, т. 1-6 са увеличени два пъти и половина. Считаме, че това е необосновано. Ако съответното нарушение е сериозно, размерът му ще бъде съобразен с това-таванът е 50 000 лв., съответно 10 000 000 лв. при повторно нарушение. Минималната санкция, обаче, е необосновано висока за много от евентуалните нарушения от страна на задължените лица и най-вече при нисък риск. Например, ако застрахователят не може поради невъзможност да изясни произхода на богатството на клиент-политически изявена личност при сключена застраховка Каско с годишна премия 300-400 лв., нима санкцията за това е обоснована и съгласно смисъла и целта на закона? Считаме, че минималната граница на санкциите трябва да остане непроменена.

12. По чл. 122

Считаме за неясна регулацията, предвидена в чл. 122, а именно дали забраната се отнася до същото лице по чл. 4 или до друго. Предлагаме текстът да бъде допълнен и да придобие следната редакция:

*„Чл. 122. (1) Лице по чл. 116, ал. 3, на което е наложена глоба по чл. 116, ал. 2, т. 1 или 4, не може да заема висша ръководна длъжност при **друго** лице по чл. 4 за срок от 1 година.*

*(2) Лице по чл. 117, ал. 3, на което е наложена глоба по чл. 117, ал. 2, т. 1 или 4, не може да заема висша ръководна длъжност при **друго** лице по чл. 4 за срок от 3 месеца.“*

13. Считаме за недопустимо в един нормативен акт да се цитират суми в евро и в лева (напр. чл. 11, ал. 1, т. 2 и чл. 30, ал. 1, т. 1).

В заключение бихме искали да подчертаем, че Проектът на ЗМИП като цяло се нуждае от сериозно преработване. Проектът на ЗМИП съдържа текстове, които от една страна ще затруднят сериозно дейността на финансовите институции, а от друга - нарушават правата на потребителите на финансови услуги.

С уважение,

Светла Несторова
Председател на Управителния съвет

